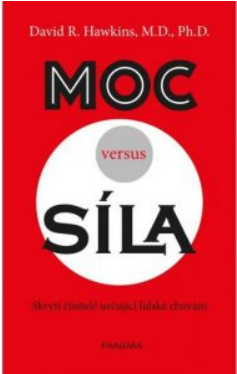

18. kapitola: Zdraví a průběh nemoci

Předcházející část: 17. kapitola: Fyzické zdraví a moc

***

<p>Moc versus síla</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda, je a Pragma.</p> <p>Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku.</p> <p>Vydalo nakladatelství PRAGMA – listopad 2017</p>
---	--

***

V průběhu staletí se poznatek, že určité nemoci jsou spojeny s konkrétními emocemi a postoji, stal obecně rozšířeným. Například středověká představa „melancholie“ dávala depresi do souvislosti s poškozením jater. V současné době je mnoho tělesných postižení bezprostředně spojováno s emocí stresu.

To, že emoce mají fyziologické důsledky, je dobře zdokumentováno. V začátcích psychoanalýzy výzkum s cílem vymezit propojení konkrétní emoci se specifickými psychologickými konflikty umožnil vznik celého odvětví psychosomatického bádání. Všichni jsme slyšeli o spojitosti mezi nemocí srdce a osobností typu „A“ v protikladu k osobnosti typu „B“ a o tom, jak potlačovaný hněv vede ke zvýšenému krevnímu tlaku a mrtvici. Předpokládá se, že emoce prostřednictvím změn transmitterů v různých oblastech mozku spojených s ovládním jednotlivých orgánů ovlivňují hormonální změny.

V pozdějších letech se obava z šíření AIDS stala pro vědce velkou výzvou ke studiu tělesného imunitního systému. Obecně lze na základě dosavadních poznatků říct, že s největší pravděpodobností vše, co je pocíťováno jako stres, vede k potlačení funkce brzlíku a v důsledku toho ke zhoršení obranyschopnosti těla. Žádné z výzkumných metod v této oblasti se však nepodařilo prozkoumat vztah mezi náboženskými systémy a postoji a výsledným kontextem vnímání, který určuje povahu individuální zkušenosti. Původ stresu se vždy vztahuje k tendenci organismu reagovat na podněty ve specifických a charakteristických

vzorech. Při využití dosavadních znalostí z matematiky nelineární dynamiky a výzkumu atraktorů můžeme odvodit předpoklad o samotném procesu nemoci, který klinicky potvrdila kineziologie a akupunktura. Jde o předpoklad týkající se základní povahy nemoci. Myšlenka nebo konstelace myšlenek se projevuje ve vědomí jako postoj, který má tendenci přetrvávat v čase. Následně dochází ke spojování tohoto postoje s atraktorovým energetickým polem odpovídající síly nebo slabosti. Výsledkem je vnímání světa, vytvářející události vedoucí ke spuštění specifické emoce. Všechny postoje, myšlenky a přesvědčení jsou současně různými cestami – zvanými *meridiány* energie – spojeny se všemi tělesnými orgány. Pomocí kineziologického testování lze prakticky dokázat, že určité akupunkturální body jsou spojeny s konkrétními postoji a meridián zase slouží jako energetický kanál určitých svalů a tělesných orgánů. Tyto specifické meridiány bývají tradičně pojmenovány podle orgánu, který aktivují – například srdeční meridián, žlučnickový meridián a tak dále.

Na těchto důležitých vnitřních komunikacích není nic záhadného a mohou být demonstrovány během pár vteřin k uspokojení každého – protože, jak už víme, jestliže se někdo zabývá nějakou negativní myšlenkou, určitý sval zeslábne. Pokud pak osoba nahradí tuto myšlenku nějakou pozitivní, tentýž sval okamžitě zesílí. Spojení mezi myslí a tělem je okamžité, proto se tělesné reakce v bezprostředním sledu mění v reakci na procesy v mysli a přívál myšlenek vyvolává s nimi související emoce.

Zmínili jsme se o zákonu citlivosti na počátečních podmínkách, vycházejícím z vědy o nelineární dynamice a její matematiky. Pamatujte si, že popisuje soustavu, v níž minimální vstupní veličina vyvolává maximální změnu. Je to proto, že opakování nepatrné odchylky vede v průběhu času k progresivní změně vzoru, tedy jestliže přírůstek narůstá logaritmicky, důsledkem je skok do nové harmonické funkce. Vliv nepatrné změny se umocňuje, až nakonec ovlivní celý systém a vytvoří se nový energetický systém – který pak může ve stejném procesu vést k dalším změnám a tak dále.

Ve světě fyziky se tento proces nazývá *turbulence* a je tématem velkého množství výzkumných prací, zvláště v oboru aerodynamiky, který spojuje fyziku a matematiku. Jestliže se taková turbulence vyskytne v atraktorovém poli vědomí, vytváří emocionální zmatek, který trvá, dokud není ustavena nová úroveň rovnováhy.

Ovládá-li mysl negativní názor na svět, přímým důsledkem jsou opakované nepatrné změny v energetickém toku do různých tělesných orgánů. Citlivá

oblast celkové fyziologie je ovlivněna ve všech svých složitých funkcích – zprostředkovaných přenosem elektronů, nervovou hormonální rovnováhou, nutričním stavem a podobně. Konečně, nahromadění nepatrných změn se stává zjištělným pomocí měřicích technik, jako jsou elektronová mikroskopie, magnetické rezonance, rentgen nebo biochemická analýza. Než však tyto změny dospějí do stavu, kdy jsou poznatelné, proces nemoci už dost pokročil.

Mohli bychom říct, že neviditelný svět myšlení a postojů se stává viditelným jako důsledek opakovaných tělesných reakcí. Vezmeme-li v úvahu miliony myšlenek, které průběžně procházejí myslí, nepřekvapí nás, že tělesný stav se může radikálně změnit, aby odrážel převládající myšlenkové vzory, jak jsou upraveny genetickými a environmentálními faktory. *Vytrvalost* a opakování podnětů vede díky zákonu o citlivosti na počátečních podmínkách k pozorovatelnému procesu nemoci. Podnět, který spouští tento proces, může být tak nepatrný, že uniká detekci.

Jestliže je toto schéma formování nemoci správné, pak by všechny nemoci měly být zvratnými procesy, při nichž by změna myšlenkových vzorců a obvyklých reakcí měla nastartovat opačný proces, léčení. V průběhu historie byla zaznamenána spontánní uzdravení z každé člověku známé nemoci (Tento jev byl tématem televizního programu *20/20* ze dne 8.dubna 1994.) Tradiční medicína zdokumentovala spontánní „vyléčení“, ale nikdy neměla koncepční nástroje, jejichž prostřednictvím by je mohla zkoumat. (Mimoходом je zajímavé si všimnout, že i velmi moderní chirurgové váhají s operací někoho, kdo je přesvědčený, že během operace zemře – protože takoví pacienti obvykle skutečně zemřou.)

* * *

V AA se říká, že není možné, aby se subjekt uzdravil, dokud nedosáhne podstatné změny vlastní osobnosti. Toto je zásadní poznatek, který poprvé demonstroval zakladatel AA Bili W. – hluboká transformace v celkovém systému víry, po níž následoval náhlý skok ve vědomí. Takovou velkou proměnu v postoji poprvé oficiálně studoval americký psychiatr Harry Tiebout, který léčil beznadějného alkoholika, jímž byla první žena v AA. Dosáhla hluboké vnitřní proměny jak sebe sama, tak své osobnosti, změny tak obrovské, že k ní nebylo možné dospět žádnou známou terapeutickou metodou. V první ze série přednášek o tomto pozorování Tiebout zdokumentoval, že se zmíněná žena změnila ze zlostného, litujícího se, nesnášenlivého a egocentrického člověka v laskavou, slušnou, odpouštějící a milující osobu. Tento příklad je důležitý, protože jasně ukazuje, jak zásadní je tento prvek transformace při

léčení jakékoli progresivní a beznadějně nemoci.

Každý zkoumaný případ uzdravení z beznadějně a nevléčitelné nemoci provázela tato velká změna ve vědomí, takže atraktorové vzory, které vedly k patologickému procesu, už nedominovaly. Kroky potřebné k uzdravení z takové vážné nemoci formulovala první stovka alkoholiků, kteří se ze své nemoci uzdravili. Staly se známými jako 12 kroků navržených AA a program o 12 krocích dodržovaly všechny následující léčebné skupiny. Skutečnost, že dodržování těchto kroků vedlo k uzdravení milionů lidí, naznačuje možnost univerzálního použití této metody u všech chorobných procesů. Rada, kterou dal Carl Jung Rowlandu H. – „Vrhňte se s celým srdcem do nějaké duchovní skupiny, která vás přitahuje, ať věříte, nebo ne, a doufejte, že se ve vašem případě stane zázrak“ – může být pravdivá pro každého, kdo si přeje uzdravit se z progresivní nemoci.

Při spontánním uzdravení bývá často zaznamenáno zvýšení schopnosti milovat a vědomí významu lásky jakožto léčivého faktoru. Četné bestsellery nám říkají, že milovat znamená žít zdravě – ale láska našeho bližního může přijít teprve poté, když přestaneme odsuzovat, bát se a nenávidět jeden druhého. Taková radikální změna však může být dezorientující. Je nezbytné mít odvahu vydržet dočasné nepohodlí a zvládnout mysl, která má sklon odolávat změně kvůli své pýše. Uzdravení z nějaké nemoci je závislé na ochotě hledat nové perspektivy vnímání vlastního života a posilovat schopnost odolávat vnitřním strachům, jež se dostávají souběžně s otřesením starých systémů víry. Lidé mají rádi své nenávisti a smutky a lpí na nich. Aby tedy bylo možné vyléčit lidstvo, může být nezbytné odtrhnout celé populace od životního stylu založeného na zášti, útoku a pomstě.

Hlavní potíže s myšlenkami a chováním spojenými s energetickými poli pod 200 spočívá v tom, že vyvolávají protikladnou sílu. Všechny útoky, ať duševní, nebo fyzické, mají za následek protiútok. Zloba doslova způsobí, že onemocníme. Jsme vždy obětí své vlastní pomstychtivosti. I ty nepřátelské myšlenky, které tajíme hluboko v nitru, ústí ve fyziologický útok na naše vlastní tělo.

Podobně jako láska léčí i smích, protože pozvedá vědomí tím, že nepatrné souvislosti vidí z daleko širší a hlubší perspektivy a odvádí tak pozorovatele od pózy oběti. Každý žert nám připomíná, že naše realita je transcendentní, mimo specifika událostí. Například šibeniční humor je založen na protikladech paradoxů postavených vedle sebe. Úleva od výchozí úzkosti pak vyprovokuje smích. Jedním z častých doprovodných

jevů 2lnáhleho uvědomění – osvícení – je smích. Vesmírný žert je přímým srovnáním iluze s realitou.

Naopak život bez humoru zdraví a spokojenosti škodí. Totalitní systémy nepěstují humor na žádné úrovni, protože smích, který přináší přijímání a svobodu, je hrozbou pro jejich vládu. Koneckonců, je obtížné utlačovat lidi s dobrým smyslem pro humor. Pozor na ty, kdo jej nemají – ať jsou to osoby, instituce nebo náboženské systémy – protože tento deficit je vždy doprovázen puzením kontrolovat a ovládat, i když proklamovaným cílem je vytváření prosperity a míru.

Mír není dosažitelný touto cestou. Mír je přirozený stav věcí, který vzniká, je-li odstraněno všechno, co mu brání. Poměrně málo lidí je opravdu oddáno míru jako realistickému cíli, protože ve svém soukromém životě většina lidí upřednostňuje být ve vztahu k sobě a druhým „správný“ za každou cenu. Postoj ospravedlňování sama sebe je opravdovým nepřítelem míru. Jestliže hledáme cesty na úrovni nátlaku, není možné žádné mírové řešení.

Vzhledem k vnitřní nepoctivosti jsou systémy spojené s velmi slabými atraktorovými poli neefektivní a stávají se nákladnými a těžkopádnými. Vezměme si například odvětví zdravotní péče. Je tak přetíženo strachem a regulací, že může sotva fungovat. Odvětví samo demonstruje, jak se snaha o kontrolu mísí s narůstajícím byrokratickým aparátem – složitost je nákladná a systémy jsou tak slabé a neefektivní jako postoje zakořeněné v jejich základech. Léčení jednotlivé nemoci (nebo léčení samotného odvětví péče o zdraví) může být uskutečněno jen pomocí progresivních kroků povznesení původní ideje a upuštění od sebeklamu, abychom dospěli k nové čistotě vize. Nejsou zde žádní zloduchové. Chyba je v nevyrovnanosti systému samotného.

Jestliže řekneme, že zdraví, efektivnost a prosperita jsou přirozenými stavy existence v harmonii s realitou, pak cokoli menšího volá po vnitřní revizi daného systému. Atraktorové vzory se řídí zákony své vlastní fyziky, i když není newtonovská. Odpustit znamená získat odpuštění. Jak je opakovaně pozorováno, ve vesmíru, kde všechno je spojeno se vším, neexistuje taková věc jako „náhoda“ a vně vesmíru je prázdnota. Vzhledem k tomu, že síla příčin je neviditelná a pozorovatelný je jen projev důsledků, existuje iluze „náhodných“ událostí.

Náhlý a neočekávaný incident se může zdát být nahodilým, bez vztahu k pozorovatelným příčinám, ale jeho skutečný původ lze výzkumem

vysledovat. Například náhlá nemoc má vždy zjistitelné příčiny. I sklon k úrazům zahrnuje četné nepatrné přípravné kroky před výskytem „nehody“.

Proces nemoci je důkazem, že v činnosti mysli je něco chybného, a právě mysl je místo, kde sídlí potenciál ke změně. Léčba nemoci jako pouhého fyzického procesu ve světě následků $A \rightarrow B \rightarrow C$ neodkrývá původ dysfunkce a tuto utiňuje místo toho, aby ji léčila. Celoživotní postižení je možné rychle vyléčit pouhou změnou postoje. Ale i když se může zdát, že tato změna se děje ve zlomku vteřiny, vnitřní příprava může ve skutečnosti trvat léta.

Mějte na mysli, že kritický bod v každém složitém systému je ten, na nějž stačí zapůsobit nejmenší silou, aby se změnil celý systém – například tah jednou figurkou na šachovnici zcela změní rozložení sil a možnosti hráčů. Každý detail osobního přesvědčení, které zastáváme, nese s sebou důsledky vedoucí ke zlepšení, nebo zhoršení. Z tohoto důvodu neexistuje nic takového jako neléčitelný nebo beznadějný stav – nemocný člověk se díky popsanému procesu může uzdravit.

Mít soucit k sobě a všemu lidstvu, zatímco procházíme bolestnými evolučními zápasy, je nesmírně důležité – nejen kvůli uzdravení, ale i kvůli uskutečnění jakéhokoli zásadního posunu ve vědomí. Teprve jsme-li soucitní, stáváme se léčiteli a současně léčenými a teprve tehdy můžeme doufat, že budeme vyléčeni z jakékoli nemoci, fyzické i duševní.

Znamená to snad, že pokud se naučíme působit na úrovni bezvýhradné lásky, staneme se nesmrtelnými? Bohužel protoplazma fyzického těla má své vlastní genetické naprogramování a také je citlivá na okolní prostředí. Ale z hlediska úrovně vědomí 500 a výše se zdá, že smrt sama je jen iluze. Život jde dál neomezovaný hranicemi vnímání, které vyplývají z uzavření ve fyzickém těle. Vědomí je živoucí energie, která dává tělu život a přežívá mimo něj v jiných sférách existence.

Následující část: [19. kapitola: Databáze vědomí](#)